

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 11. april 2007
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2007-12100-278
Sagsbeh.: mрни
Fil-navn: SUU S 371 - Belægning

**Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 371 (Alm. del),
som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til inden-
rigs- og sundhedsministeren den 7. marts 2007**

Spørgsmål nr. 371:

"Ministeren bedes oplyse hvor mange patienter med leddegigt, der er i Danmark, og hvor mange af disse patienter der er i tidssvarende behandling, og hvor mange der ikke behandles på grund af prioritering".

Svar:

Til brug for besvarelsen har jeg indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen.

Sundhedsstyrelsen har bl.a. oplyst, at det præcise antal patienter med leddegigt i Danmark er vanskeligt at gøre op. Ifølge Sundhedsstyrelsens MTV-rapport "Leddegigt – medicinsk tekno-logivurdering af diagnostik og behandling" fra 2002 anslås der at være ca. 35.000 voksne med leddegigt i Danmark samt en årlig tilkomst på ca. 1.700. Det skal anføres, at leddegigtpatienter, som er udiagnosticerede og ikke har haft kontakt til sundhedsvæsenet, ikke er omfattet af tallene, samt at der ikke foretages systematisk registrering af leddegigtpatienter i primærsektoren. I MTV-rapporten skønnes det, at ca. 18.000 leddegigtpatienter er i behandling hos reumatologisk speciallæge i primær- eller sekundærsektoren.

Der er i løbet af det seneste årti sket en stor udvikling i behandlingen af leddegigt - senest er biologisk gigtmedicin (TNF-alfa hæmmende lægemidler) kommet til. Jeg forstår udvalgets spørgsmål som afgrænset til de sværest behandlelige patienter og behandling med biologisk gigtmedicin. Det bemærkes dog, at mere traditionel gigtmedicin (Disease Modifying Antirheumatic Drugs eller DMARD) ligeledes må anses for tidssvarende behandling, og at biologisk behandling ikke nødvendigvis er den optimale behandlingsform for alle leddegigtpatienter.

I MTV-rapporten fra 2002 anbefales det, at biologisk gigtmedicin tilbydes gruppen af svært behandlelige leddegigtpatienter (10-20 % af leddegigtpatienterne), der ikke har haft gavn af de traditionelle og mere langsomtvirkende gigtmidler (Disease Modifying Antirheumatic Drugs eller DMARD).

Ordinering af biologisk medicin er forbeholdt sygehussektoren. For at komme i betragtning til biologisk behandling skal patienten som hovedregel have været i behandling med to DMARD'er, herunder Methotrexat®, uden

resultat. Jeg kan tilføje, at det samlede mængdeforbrug (DDD) af biologiske lægemidler til behandling af leddegigt i Danmark har været kraftigt stigende i perioden 2001-06, senest er forbruget steget med 40 pct. fra 2005 til 2006 jf. min besvarelse af udvalgs spørgsmål nr. 372.

Jeg er således ikke bekendt med leddegigtpatienter, der grundet prioritering ikke er i biologisk behandling.

Sundhedsstyrelsen har i 2006 bevilget midler fra MTV-puljen til en medicinsk teknologivurdering af behandling af leddegigt med biologisk medicin med fokus på danske, empiriske analyser af de organisatoriske, patientrelaterede og økonomiske konsekvenser. Resultatet af undersøgelsen foreligger endnu ikke.